

retter sig efter det af Dyrlægen afgivne sagkyndige Skjøn om Sygdommens Bestaaffenhed. Da det imidlertid er den nævnte Embedsmand, hvem Ansvarer i saa Henseende paa hviler, er det rimeligt, at der, hvis han af en eller anden Grund skulde nære Tvivl om Nødværdigheden af Dyrlægens Diagnose, er aabnet ham Afgang til at lade yderligere Undersøgelse anstille, forinden han tager en Beslutning, der kan have ikke ubetydelige økonomiske Følger for vedkommende Eier. Dette er ogsaa Reglen efter Loven af 1857 § 5, der imidlertid Intet foreskriver om, hvorledes der skal forholdes i Mellemtiden, indtil endelig Bestemmelse kan tages. Det vil aabenbart være sikrest under saadanne Omstændigheder ligesom ogsaa, naar indbyrdes afvigende Skjøn af flere Dyrlæger foreligge, foreløbig at gaa ud fra, at Sygdommen er tilstede, og herom er derfor fornøden Bestemmelse optagen i nærværende Paragrafs første Stykke.

For Fuldstændigheds Skyld er der ligesom tilføjet denne § en udtrykkelig Bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes, naar Politimesteren ad anden Veie end gennem Indberetning fra Dyrlægen er kommen til Kundskab om Udbrudet i hans Jurisdiktion af en Sygdom, der formentlig tilhører til nogen af de i § 2 ommeldte.

Bestemmelsen i §'ens sidste Stykke har særlig det Tilfælde for Øie, at Sygdommen skulde have udbredt sig over videre Kredse, navnlig udover den enkelte Jurisdiktion, og tilsigter da at staffe Sikkerhed for en saadan Enhed i Vedelsen af de Foranstaltninger, der træffes til Sygdommens Bekæmpelse, uden hvilken disse let vilde kunne svæktes i deres fulde Virkning.

ad § 6.

Da Erstatning for de Kreaturer, der i Henhold til Lovforslagets § 8 blive nedslagne ved offentlig Foranstaltning, selvfølgelig ikkun vil være at yde for de Dyr's Vedkommende, der foresandtes i Besætningen paa den Tid, denne blev sat under offentlig Tilsyn, men derimod ikke for dem, der senere maatte blive indlemmede deri, har man i § 6 foreslaaet optaget en Bestemmelse om, at Politimesteren kan lade de Dyr i de under saadant Tilsyn stillede Besætninger, der henhøre under de i § 8 nævnte Arter, forsynes med et passende dog ikke blivende Mærke for saaledes at fastslaa deres Identitet. Naar efter Bestemmelsens Affattelse Heste ikke skulle kunne inddrages under denne Foranstaltning, har dette sin Grund i, at for disses Vedkommende vil den fornødne Kontrol uden Vanskelighed

kunne opnaas ved en omhyggeligt optagen Signalementsfortegnelse, hvilket derimod ofte ikke vil være muligt med Hensyn til Kvæg, navnlig hvor større Besætninger bestaa af saa godt som ensfarvede eller dog kun lidt særtegnede Individer. For at Dyret ikke senere skal være udsat for at lide en Værdiforringelse i Handel og Wandel, maa Mærket være indrettet saaledes, at det kan fjernes, naar der ikke længer findes Brug for samme.

Efter Niemedet med den i Loven af 1857 § 6 indeholdte Bestemmelse om Forbud mod Afholdelse af Mærker vil det formentlig være rigtigst at uvidde samme til at gjælde med Hensyn til enhver større Samling af Dyr, der kunne angribes af den paagjældende Sygdom. Derimod har man foreslaaet Forstraffen om, at saadant Forbud, selv om Sygdommen ikke har antaget alvorligere Dimensioner, altid skal udgaa i Tilfælde af ondartet Lungesyge hos Oxen og af Kvægsyge, indskrænket til kun at gjælde for den sidstnævnte Sygdoms Vedkommende, idet den Maade, hvorpaa den ondartede Lungesyge udbreder sig, ikke er af saadan Bestaaffenhed, at det altid vil være nødvendigt i Anledning af samme at træffe en saa urovækkende Foranstaltning.

Det i Slutningen af § 6 indeholdte Forslag om, at Indenrigsministeren i Tilfælde af Kvægsyge skal kunne paahyde Afspærring af det af Sygdommen angrebne Distrikt vil formentlig frembyde et i høi Grad virksomt Middel til at modvirke den videre Udbredelse af denne farlige Sygdom, der meget let overføres ved Mennesker som Mellemled. Selvfølgelig vilde man kun under særdeles faretruende Omstændigheder bestemme sig til at træffe en Forholdsregel af saa indgribende Bestaaffenhed, men i saa Fald bør formentlig Hensynet til de Ulemper af forskjellig Art, den vilde have i Medfør for Entelmand, ikke kunne komme i Betragtning ligeoverfor den Interesse, det, navnlig hvor Husdyrholdet spiller en saa stor Rolle i Landbruget som hos os, vil have for Landet i det Hele at undgaa Hjemfølgelse af en Kreatursygdom, hvis ødelæggende Virkning der, hvis den greb om sig, vilde blive vanskeligt at forvinde. Bestemmelser af tilsvarende og endog videre gaaende Indhold, saasom om Lukning af Kirker, Skoler og lignende Lokaler, i hvilke Mennesker jevnlige samles i større Mængde, findes ogsaa i fremmede Landes nyere Love.

Lignende om end mindre indgribende extraordinære Sikkerhedsforanstaltninger bør formentlig ogsaa af Ministeren kunne træffes til Forebyggelse af en truende Udbredelse af den ondartede Lungesyge.